

Angraecum didieri

TOUKOKUU 2009

©Teksti ja kuva Oili Pentinsaari

Alkuperä

Angraecum didieri on kotoisin Madagaskarilta, jossa se kasvaa epifyytinä kosteissa, ikivihreissä metsissä saaren itärannalla sekä ylätasangolla aina 1500 m:n korkeudelle asti. Rannikolla sataa runsaasti, ylätasangolla jonkin verran vähemmän. Varsinkin ylängöllä on päivä- ja yölämpötilojen vuorokautinen ero suuri. Ylimmät päivälämpötilat vaihtelevat 24–30 asteeseen, ylängöllä yölämpötila saattaa viileimmillään pudota 11–13 asteeseen. Ilmankosteuden minimiarvo on 60 %, ja kovat tuulet ovat jokapäiväisiä.

Kuvaus

Angraecum didierin vastakkaiset lehdet kasvavat tiiviisti lähekkäin lyhyessä noin 12–15 cm:n pituisessa varressa. Lehdet voivat olla noin 7 cm:n pituiset ja noin 1 cm:n levyiset, mutta useimmiten huomattavasti pienemmät. Ne ovat tummanvihreät, ja lehden päässä on pieni lovi. Juuria on runsaasti, ja niiden pinta on rosainen.

Lyhyt kukintovarsi, joita voi samanaikaisesti olla useita, kasvaa lehtihangasta, ja siinä on yksi kukka. Kukka on hohtavan valkoinen, tähtimäinen, halkaisijaltaan noin 5–6 cm, ja suvulle tyypillinen 8–15 cm:n pituinen kannus on ohut. Kukka tuoksuu öisin. Kukinta-aika luonnossa on lokakuusta tammikuulle, Euroopassa kasvatettaessa huhtikuusta kesäkuulle.

Oma kasvini

Kasvini tuli Saksasta Schwerterin tarhalta toukokuussa kevään 2008 yhteistilauksen mukana, jolloin siinä oli kaksi kukkaa. Se oli istutettuna ruokkuun kaarnanpalojen sekaan, mutta kukinnan päätyttyä siirsin sen palikalle ja laitoin jonkin verran rahkasammalta mukaan. Tänä vuonna kukinta osui jostain syystä aikaisemmaksi: pienen kasvin kokoon nähden suuri kukka avautui tammikuun loppupuolella ja kesti lähes kuukauden.

Kasvini on lasikossa, jonka päivälämpötila nousee lamppujen lämmittämänä 25–28 asteeseen ja laskee yöksi 18–20 asteeseen, talvella muutaman asteen alemmaksi. Ilmankosteus on päivisin noin 70 % ja öisin lämpötilan laskun myötä lähes 100 %.

Kasvi on sijoitettu aika lähelle loisteputkivalaisinta: tämän *Angraecum*-lajin valontarve on melko suuri, ja sanotaan, ettei se kuki liian vähässä valossa.

Angraecum-suvun kasveja pidetään usein vaativina ja lyhytaikaisina kasvatettavina, ei kuitenkaan erittäin vaikeina. *Angraecum didierin* kohdalla opastetaan huolehtimaan riittävästä ilmankierrosta. Kukintovarren aloittaessa kasvunsa lehtihankaan ei saa jäädä vettä, muuten kukintovarsi mätänee. Myös lämpötilaa voi kukinnan ajaksi laskea muutamalla asteella, jolloin kauniista ja hyväntuoksuisesta kukasta saa nauttia

pitempään.

Angraecum didieriä voi myös kasvattaa ruukussa, mutta silloin kastelun tulee olla taitavaa ja kasvualustan pitää kuivahtaa nopeasti.

Lähteet

J. Stewart, J. Hermans, B. Campbell: Angraecoid orchids, Timber Press 2006

Johan and Clare Hermans, David Du Puy, Phillip Cribb, Jean Bosser: Orchids of Madagascar, Kew Publishing 2007

www.rainforest-orchids.co.uk (29.04.09)

www.angraecum.org (29.04.09)
